

DR. MÉLYKÚTI GÁBOR A GEO ÚJ DÉKÁNJA

2008. június 30-án lejárt Prof. Dr. Márkus Bélának, a Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar dékánjának megbízatása. 2001. július 1-jétől 7 éven át sikeresen vezette a kart. Számos oktatási, kutatási és beruházási projekt valósult meg ebben az időszakban. 2008. július 1-jén Dr. Mélykúti Gábor egyetemi docens kapott megbízást a fehérvári kar dékáni teendőinek ellátására.

-A fehérvári időszak első pillanataitól kezdve otthonosan mozog a „PirosAlma Materben”. Érződnek a felsőoktatásban eltöltött évek, a kutatásban és a gyakorlati alkalmazásban szerzett tapasztalatok. Bár vagyunk páran a kollégák között, akik Dr. Mélykúti Gábort még egyetemista éveinkből ismerjük, de az „új helyzet” bennünket is kíváncsivá tesz néhány kérdés erejéig.

- Illendőségből elsőként azt kérdezem, hogy érzi magát Fehérváron? Provokatívabban téve fel a kérdést: Milyen volt a fogadtatás?

- Nem idegenként jöttem a GEO-ra. Régi szakmai ismeretség köt a kar oktatóinak többségéhez. Kollégáim közül többekkel együtt kontaktus hallgatóként a Műegyetem lépcsőit, jó néhány pedig a hallgatóm volt. Az MFTTT főtítkáráként pedig szinte valamennyi kollégával sikerült megismerkednem. A kollégák tehát több oldalról is ismerhetnek, ezért öröm számomra, hogy nagyon kedvező, baráti fogadtatásban részesültem. Úgy érzem, megvan az egymás iránti kölcsönös megbecsülés, tisztelet. Ilyen környezetben jó érzés dolgozni.

- Mennyiben más a „műegyetemi méretek és létszámok” után az oktatás itt Fehérváron? A kisebb intézmény, kevesebb hallgató jelent-e előnyt vagy hátrányt?

- Ez nem ilyen egyértelmű. A NYME-n is több ezer hallgató van, igaz öt városban szétosztva. A BME-n egy helyen, egy campus területén találkozhat az ember naponta ennyi hallgatóval. Az valóban más hangulat, hogy ott az udvaron végigsétálva építész, gépész, villamosmérnök, vegyészmérnök, stb. kollégákkal lehet találkozni, és szót váltani. Ez a sokszínűség itt valóban nincs meg. A szakot nézve azonban más a helyzet. A BME-n a földmérőmérnöki szakon egy évfolyamban 20-30 hallgató van szemeszterenként, itt a GEO-n viszont 50-100. Tehát kívülről nézve ott van lényegesen több hallgató, bent az órákon viszont itt. Ez kezdetben egy kicsit szokatlan is volt számomra. Az, hogy Fehérváron összesen csak mintegy 800 hallgató tanul egyszerre, nagyon jó lehetőséget biztosít a közvetlenebb oktató-hallgató viszony kialakulásához, és a hagyományok ápolásához.

-Vannak-e elképzelései a karon folyó oktatás népszerűsítésével kapcsolatban? Értem ez alatt a hagyományos szakokat és az újonnan induló vagy indítani kívánt szakokat is.

- Szakmánk egy kis szakma, néhány ezren művelik az egész országban. Ebből következik, hogy az ismertsége sem olyan nagy. Ezért külön hangsúlyt kell helyezni a propagandára. Tevékenységi körünk azonban igen széles. Az építőmérnöki tevékenységhez kapcsolódó munkáktól az ingatlan nyilvántartáson, kataszteri térképezésen, birtokrendezésen át a

Dr. Mélykúti Gábor

térinformatikával kapcsolatos különböző alkalmazási területekig sok helyen szükség van a térképek, geometriai adatok előállítására. Amikor egy szép mérnöki létesítmény - pl. egy autópálya, vagy egy híd - elkészül, mindenki a tervezőmérnökre gondol és az ő munkáját dicséri. Azt csak kevesen tudják, és szinte senki nem látja, hogy a tervezés előtt már szükség volt tervezési alaptérképre, az építés megkezdése előtt a területeket ki kellett sajáttítani, a megtervezett létesítményt a terepen ki kellett tűzni, építés közben számtalan ellenőrző mérést kellett végezni, az építési munkákat nemcsak időben, térben is össze kellett hangolni, és a végén a megvalósult létesítményt fel kellett mérni és a térképeken feltüntetni. Ez mind-mind a földméréshez, földrendezéshez, ingatlan nyilvántartáshoz kapcsolódó feladat. Azon vagyunk, hogy ezt a legkülönbözőbb fórumokon bemutassuk.

- Azon szerencsések közé tartozik, akik külföldi egyetemen végezhetek tanulmányokat. Mára, hogy a határok az oktatás terén is megnyíltak, saját tapasztalatai alapján milyen hatással lehet hallgatóinkra egy-egy külföldi egyetemen eltöltött szemeszter?

- Valóban szerencsésnek érzem magam, hiszen a 80-as években a szakmai eredmények mellett szerencsére is szükség volt, hogy „nyugati” ösztöndíjat lehessen kapni. Ma egy sikeres pályához a jó nyelvtudás és a jó tanulmányi eredmény elegendő. Mondhatom, hogy szinte csak a hallgató akaratán, kitartásán és szorgalmán múlik, hogy egy ösztöndíjat elnyer-e, vagy sem. Természetesen a „csak” itthon megszerzett diploma is elegendő és nemzetközileg is elismert. Számtalan példa van arra, hogy az itthon megszerzett diplomával külföldön nem kell szé-

gyenkezni, szakembereink nagyon jól megállják a helyüket a külföldi projektekben. Több példa van arra is, hogy a magyar diploma után külföldi egyetemen szereztek doktori fokozatot. Ennek ellenére mindenkinek ajánlom, hogy hallgatóként használja ki a lehetőséget, hogy külföldi tapasztalatokat szerezzen. Ez természetesen a tanulmányok szempontjából is igen hasznos, hiszen a tananyagot más nézőpontból, más szemlélettel is meg lehet ismerni. Ennél talán fontosabb a tapasztalatszerzés, a kapcsolatok építése. A hallgató korban kialakított kapcsolatok egy egész életen át elkísérhetik az embert, és ez manapság a nyitott határok, nemzetközi projektek esetén rendkívüli előnyöket jelent. Egy szervezett, több hónapos külföldi tartózkodás egészen más, mint egy turistaút. Ennek során belülről lehet a kinti viszonyokat megismerni. Közvetlenül tapasztalni lehet, hogy ott is ugyanolyan emberek élnek, nekik is vannak problémáik, bánataik, és természetesen sikereik, örömeik. Ezeket tapasztalva az ember önbecsülése, saját értékeinek a felismerése, az itthoni helyzet megítélése sokkal realisabb lehet. Tehát: minél többen éljenek a lehetőséggel!

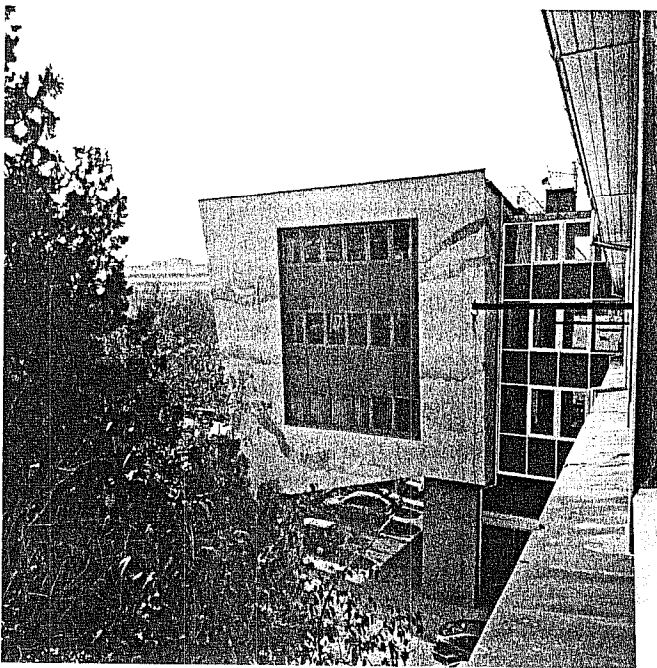
- Melyek a legfontosabb tanácsai egy „balek” számára? Milyen útravalót adna a frissen végzetteknek?

- Szégyellem magam, de egy „pogány” milyen tanácsot adhat egy „baleknek”, pláne egy „firmának”? Ha mégis, talán azt, hogy a balekok használják ki jól az egyetemi éveket, tanuljanak nyelveket, ismerjék és szeressék meg a szakmájukat, építsenek ki jó kapcsolatokat!

A végzősök pedig hasznosítsák az itt tanultakat, ne feledjék társaikat, ápolják a hagyományokat, és folyamatosan képezzék tovább magukat! Remélem, mindegyikük megtalálja helyét a szakmában, és szép sikereket könyvelhet majd el mind a szakmai, mind a magánéletében.

- Köszönöm a beszélgetést, sok sikert a dékáni programban foglaltak megvalósításához.

Balázsik Valéria

A GEO új épületszárnya
fotó: Petyus András

Dr. Mélykúti Gábor 1973-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett építőmérnöki diplomát földmérő mérnöki szakon. A végzést követően a BME Felsőgeodézia Tanszékének tudományos továbbképzési ösztöndíjasa lett. 1976-ban az egyetem Fotogrammetria Tanszékére került tanársegédi státuszba, ahol 1979-ben műszaki doktori címet szerzett. Értekezésének témája a „Szintvonalak automatikus előállítás” volt. Adjunktusi kinevezését követően az analitikus fotogrammetria, a digitális felületmodellezés, a légiháromszögelés és a mérnökfotogrammetria szakterületeken tevékenykedett. 1980-81-ben a Hannoveri Egyetem Fotogrammeriai és Mérnökgeodéziai tanszékén Humboldt ösztöndíjasként Prof. Dr.-Ing. Gottfried Konecny témavezetésével mélyítette szakmai ismereteit. Egyéves németországi tartózkodása alatt kutatásait a „Véges elemek módszerének alkalmazása digitális felületmodellek előállításán” témában végezte. 1986-tól 88-ig a Földmérési és Távérzékelési Intézet Automatizálási Osztályának tudományos osztályvezetője volt. Ezt követően ismét visszatért a katedrához. Eközben elméleti ismereteit a gyakorlatban is kamatoztatta a Geomatik Geoinformatikai és Mérnöki Tanácsadó Kft. műszaki igazgatójaként 1991-től 2004-ig. 1994-ben műszaki tudományok kandidátusa tudományos fokozatot szerzett. Disszertációjának témája a „Geoinformatika és a digitális felületmodell kapcsolata” volt.

1995-ben egyetemi docensi kinevezést kapott a BME Fotogrammetria és Térinformatika Tanszékén, ahol a fotogrammetria, mérnökfotogrammetria, topográfia és a topográfiai adatbázisok tárgyakat oktatta.

Az egyetemi oktatás mellett 1994-től számos szakmai tisztséget töltött be.

1990-1994 között a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság (MFTTT) főtitkára volt.

1994-1996 A MTA Geodéziai Tudományos Bizottság tagja, a Fotogrammetriai és Távérzékelési albizottságának titkára.

1995 - 2003 A Geodézia és Kartográfia szaklap szerkesztőbizottságának tagja.

1996 - 1999 A MTA Geodéziai Tudományos Bizottsága titkára.

1999-2002 MTA Geodéziai Tudományos Bizottság tagja, a Fotogrammetriai és Távérzékelési Albizottság elnöke.

1996-ban szakmai tevékenységének elismeréseképpen az MFTTT Lázár deák emlékérem kitüntetésében részesült.

2003-tól az MFTTT Fotogrammetriai és Távérzékelési Szakosztály elnöke.

A műegyetemi felsőoktatási évek alatt szervezési, irányítási feladatok terén is tapasztalatokat szerzett. A BME Építőmérnöki Kar Doktori Bizottságának, majd később az Oktatási Bizottságának titkára volt. Közben 1997-től 2001-ig az Építőmérnöki Kar igazgatási dékánhelyettesi feladatait látta el.

2006-tól a Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar Fotogrammetria és Távérzékelés Tanszékén egyetemi docens, valamint a kar Geomatikai Intézetének igazgatója.